

BIBLIOTEKA POLECA

UCZNIOM KLAS 1-4

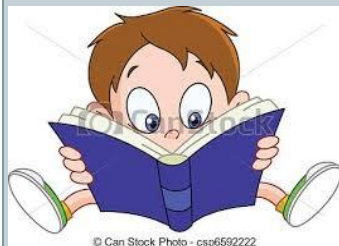

**W CZASIE, KIEDY Z RÓŻNYCH WZGLĘDÓW
NIE MOŻEMY WYCHODZIĆ Z DOMU NIE MUSIMY
SIĘ NUDZIĆ:**

MOŻEMY CZYTAĆ KSIĄŻKI ON-LINE,

MOŻEMY ROZWIĄZYWAĆ ZAGADKI,

**MOŻEMY DOWIEDZIEĆ SIĘ WIĘCEJ O ZNANYCH
PISARZACH.**

© Can Stock Photo - csp6592222

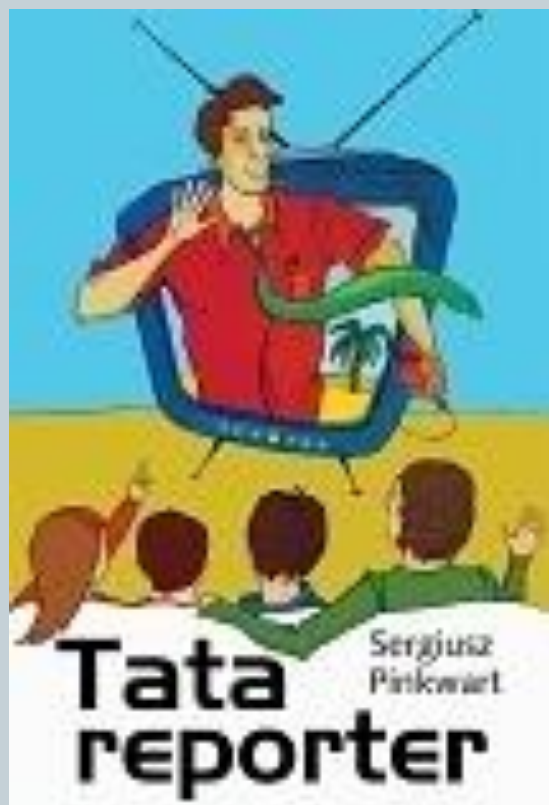

© Can Stock Photo - csp6592216

POCZYTAJ

Sergiusz Pinkwart, „Tata reporter”

Tata reporter to książka o współczesnej rodzinie, która zмага się z tysiącem codziennych problemów, podczas gdy ojciec dziennikarz, podróżuje po świecie. Żonę reportera i trójkę dzieciaków przyciąga ekran telewizora, na którym pojawia się tata reporter, ale ich własne życie jest również burzliwe i pełne emocji.

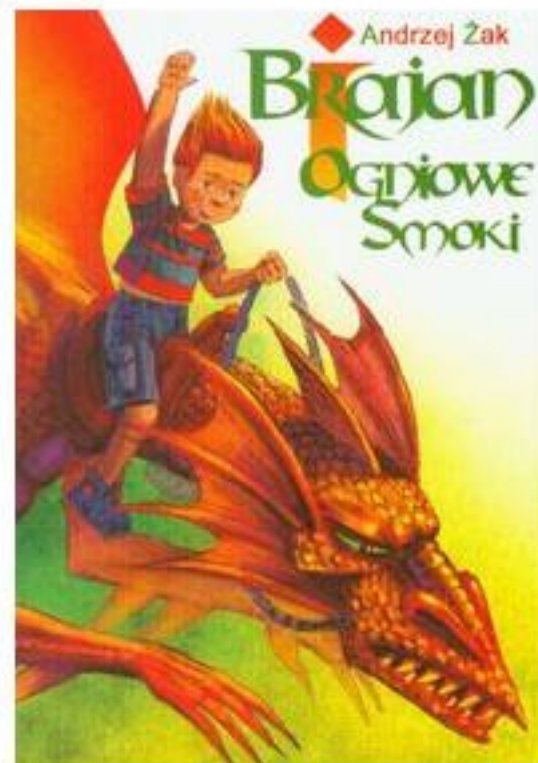
POCZYTAJ

A. Żak, „Brajan i Ogniove Smoki”

Brajan ma brata Kamila, kochaną babcię i rodziców, którzy za granicą zarabiają na utrzymanie rodziny.

Jego szczęśliwe i bezpieczne dzieciństwo przerywa groźny pożar. Ratując płonący dom, chłopiec powiadamia straż pożarną, widzi nadbiegającego strażaka i traci świadomość. Budzi się w innym, obcym świecie, jako Ten, Który Pokonał Ogień. Czekają tu na niego ludzie, krasnoludy i smoki. Ma ważną misję...

POCZYTAJ ON - LINE

Pierwowzorem bohatera powieści jest Brajan Chlebowski, który w 2005 r. ocalił swoją kamienicę przed pożarem i ... sam w nim zginął.

Przywołując jego postać, autor przypomina o jego bohaterstwie. Porusza trudne tematy śmierci, rozstania, świadomości i uczuć dziecka pogrążonego w śpiączce i nadziei.

Poczytaj!

Zachęcam Was również do skorzystania z niżej podanych adresów, które mogą Wam ułatwić odrabianie zadań i czytanie książek bez korzystania z biblioteki.

<https://wolnelektury.pl>

<https://lubimyczytac.pl>

POCZYTAJ

A. Sommer-Bodenburg – „Wampirek”

Pierwsza z niezwykle popularnego na świecie cyklu historii o niecodziennej przyjaźni dzieci ludzkich i wampirzych. Rozpoczyna się w pokoju dziesięcioletniego Antosia, wielbiciela przerażających opowieści o wampirach, trollach i innych straszydłach. Pod nieobecność rodziców chłopca w otwartym oknie ląduje nieoczekiwany gość, najprawdziwszy wampir. Okazuje się, że ma na imię Rydygier, mieszka w starym grobowcu i jest młodym, ledwie stu pięćdziesięcioletnim wampirkiem.

POCZYTAJ

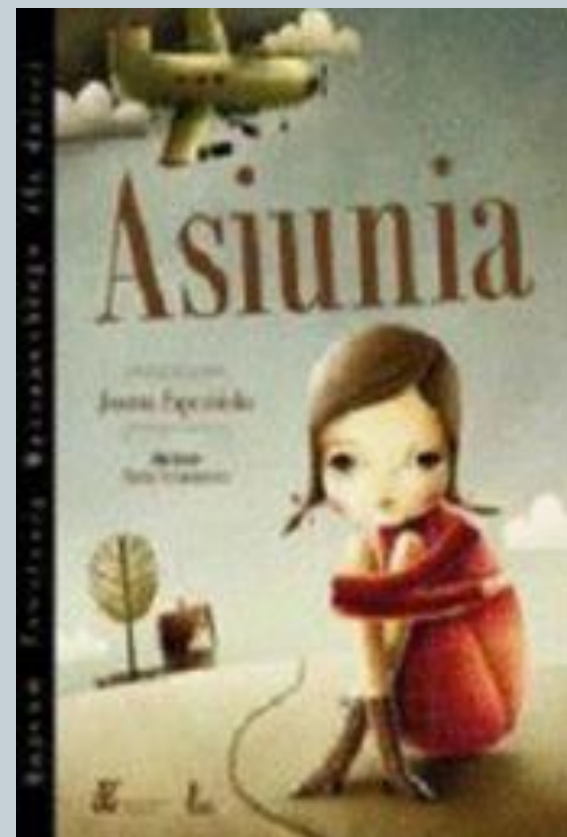
- Antosiowi w pierwszej chwili niełatwo jest pokonać niechęć - wampiry niemiłosiernie śmierdzą - i strach, musi bowiem udowodnić, że jego krew nie nadaje się do spożycia. Powoli jednak ta przedziwna znajomość zamienia się w prawdziwą przyjaźń.
- Wampirek jest pasjonującą opowieścią o tolerancji, odwadze i ofiarności.

POCZYTAJ

J. Papuzińska – „Asiunia”

Historia małej Asiuni, dla której wojna zaczęła się tuż po jej piątych urodzinach, gdy pewnej nocy zniknęła mama i cały dom. Trzeba było iść spać do cudzego domu, gdzie zamiast mamy była obca pani, obce meble i trzeba było pić mleko z cudzego kubeczka, zamiast z tego co zawsze. Asiunia bardzo uważnie obserwuje świat i stara się jak najwięcej zrozumieć, choć przecież dla tak małej dziewczynki jest to strasznie trudne.

POCZYTAJ

„Wdzięczne zadanie”

Dzieciaki z sali numer 1 przygotowują się do Święta Dziękczynienia.

Klasa, która stworzy najlepszą Listę Dziękczynną, wygra piękny kotylicz z błękitną wstążką oraz ciasto dyniowe! Jednak wyrażanie wdzięczności to niełatwa sprawa. Poza tym jest wiele rzeczy, za które Zuzia ani trochę nie jest wdzięczna. Na przykład skarżypyta Maja. I „napotne” kostiumy Pielgrzymów. Czy pierwszaki z sali numer 1 ...

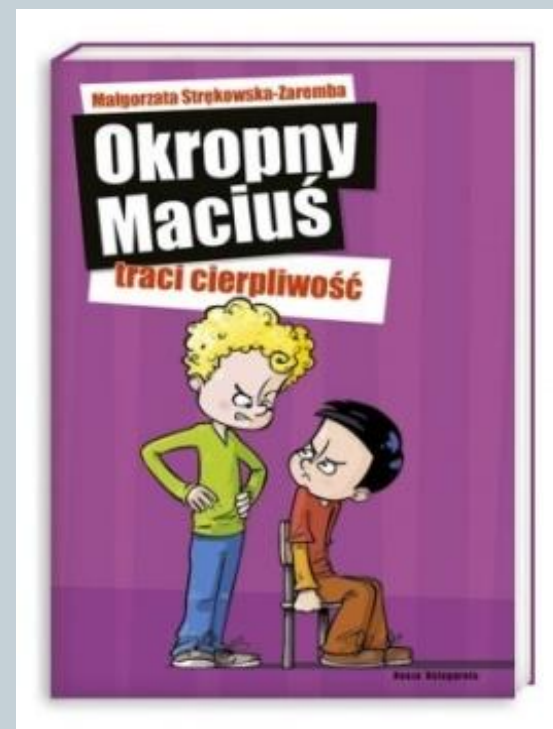
POCZYTAJ

„Okropny Maciuś”

Uwaga, łobuziaki! Okropny Maciuś nadchodzi! Maciusiowi nie podoba się w pierwszej klasie. Pan Tomasz nie uczy rzeczy ciekawych i potrzebnych w życiu, na przykład: jak zatrzymać pociąg jedną ręką...

Poza tym inne dzieci dostają nagrody i pochwały, a Maciuś tylko czarne kropki wielkości guzika. Za karę. Do tego pan Tomasz widzi za dużo i jest uparty jak ślimak z krzywym nosem! To nie do wytrzymania! Maciuś musi udowodnić, że jest cierpliwszy i bardziej uparty od pana Tomasza. Tylko jak?

KTO ZAGADKI ŁADNIE ZGADNIE, TEGO NUDA NIE DOPADNIE

1. Chociaż nie ma ust, to pije,
a choć chodzi to nie żyje.
2. Nic nie ważą, choć się ważą.
3. Gdy to słowo zdrobnisz - figla wnet ci spleta,
bo się z czegoś, co do picia, zmieni w coś, co lata.
4. Domek dla owadów – w mianowniku,
ale w dopełniaczu imię – tyle, że zdrobniale.
5. Dwuletnia, jadalna i w kilku odmianach –
albo ta, co w kolanach.
6. Niby zadanie to ogrodnika,
choć równie dobrze i rozbójnika.
7. Łatwą zagadkę dziś mamy,
kim jest mama mamy?
8. Czerwony kubraczek, czerwona czapeczka,
przez las do babci idzie panienczka.
9. Ma okrągłe oczy, świetnie widzi w nocy.
I widzi i słyszy gdy poluje na myszy?
10. Śnieżną buzię ma i siedmiu krasnali zna.

(Mała podpowiedź: losy, but, babcia, kawa, Królowna Śnieżka, ul, sowa, rzepka, grabienie, Czerwony Kapturek)

KTO ZAGADKI ORTOGRAFICZNE ŁADNIE ZGADNIE, TEGO NUDA NIE DOPADNIE

Zosia dla swojej mamy.

Ma ją królik, zając nie ma. Długopis mnie nie ma, lecz ma pióro.
Ma ją ołówek, a nie ma biuro.
Jak to zawsze różnie bywa, nawet w chórze się odzywa,
lecz w śpiewie jej nie znajdziecie! Co to jest? Czy zgadniecie?

Mała noga.

Przez "u" - to my wszyscy.
Przez "ó" - to na rzece błyszczą, że nie widać dna.
Jeden i drugi nie jest długi – trzy litery ma.

Stary drewniany dom.

Nie chodzą, lecz skaczą
nad stawem, po łące.
Gdy wieczór zapadnie,
dają ładny koncert.

JANUSZ KORCZAK

*„Nikommu nie życzę źle.
Nie umiem.
Nie wiem, jak to się robi.”*

„O Januszu Korczaku”

Gdyby wziąć wszystkie uśmiechy dziecięce, uśmiechy kwiatów i uśmiechy ptaków, uśmiech poety i uśmiech lekarza – powstałby wiersz o Januszu Korczaku.

Wiersz o człowieku, co w czasach ciemności, na obłąkanym z nienawiści świecie, miał jasne serce i miał jasne myśli, wiersz o człowieku, co kochał dzieci.

Stefania Ney (Grodzieńska)

G A L E R I A P I S A R Z Y

Janusz Korczak - lekarz z wykształcenia, pisarz z talentu, wychowawca i pedagog z wyboru i powołania.

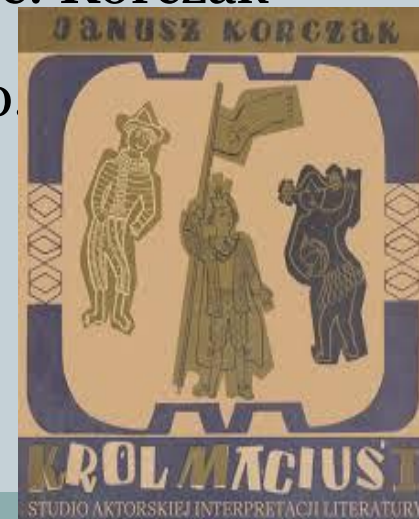
Janusz Korczak, którego prawdziwe nazwisko brzmiało Henryk Goldszmit, urodził się 22 lipca 1878 lub 1879 roku w Warszawie w rodzinie pochodzenia żydowskiego.

Ojciec, Józef Goldszmit, był znanym warszawskim adwokatem.

W domu rodzinnym, oprócz rodziców i starszej siostry –Anny, mieszkała ukochana babcia. To jej pięcioletni Henryk zwierzał się ze swoich tajemnic i marzeń o lepszym świecie. Korczak został wychowywany w atmosferze polskości, tolerancji religijnej i wielkiego ciepła rodzinnego.

W ósmym roku życia rozpoczął naukę w szkole początkowej, gdzie panował surowy porządek.

Tak głęboko przejął się stosowaną tam karą chłosty, że rodzice musieli zabrać go ze szkoły.

G A L E R I A P I S A R Z Y

Przebywając w domu i przygotowując się do pierwszej klasy gimnazjum, marzył o lepszym świecie, w którym nie będzie okrucieństwa i niesprawiedliwości. Marzenia te znalazły odbicie w „Królu Maciusiu Pierwszym”. Długotrwała choroba ojca i śmierć w 1896 roku zmusiły młodego Korczaka do udzielania korepetycji, aby finansowo wspomóc rodzinę.

Główną pasją piętnastoletniego Henryka Goldszmita było czytanie książek. Mówił o sobie: „**Świat znikł mi przed oczu, tylko książka została.**”

W roku 1898 zdał maturę i rozpoczął studia lekarskie. W dalszym ciągu rozwijał się literacko. W okresie studenckim powstała pierwsza powieść „Dzieci ulicy”.

Henryk Goldszmit przyjmuje pseudonim Janusza Korczaka, zapożyczony z tytułu powieści Kraszewskiego. Przypadkowo, gdy posyłał na konkurs swój dramat „Któreśdy” (który uzyskał wyróżnienie), spojrzawszy na książkę „O Januszu Korczaku i pięknej miecznikównie”. Napisał to nazwisko na rękopisie. Zecer zmienił imię Janusz na pospolitsze - Janusz. I tak już zostało.

Janusz Korczak po uzyskaniu dyplomu pracował zawodowo jako lekarz pediatra w warszawskim szpitalu dziecięcym . Jednocześnie praktykował też jako lekarz prywatnie. Zdradził medycynę – jak się później sam wyraził.

Zapraǳnął być „lekarzem i rzeźbiarzem duszy dziecięcej”. Od dzieci chorych fizycznie odciąǳnął go problem dzieci zdrowych, a pozbawionych opieki. Całe swoje życie związał z dziećmi osieroconymi. Mając 34 lata zamieszkał w izbie na poddaszu nad dziecięcymi sypialniami Domu Sierot na Krochmalnej.

„Jestem nie po to, by mnie kochali i podziwiali, ale po to, bym działał i kochał. Nie obowiązkiem otoczenia pomagać mnie, ale ja mam obowiązek troszczenia się o świat, o człowieka.”

G A L E R I A P I S A R Z Y

Janusz Korczak tradycyjne sierocińce przekształcił w istniejące do dzisiaj domy dziecka, instytucje wychowawcze, które dbały o pełny rozwój wychowanków. Na tym to właśnie polu zdobył sobie szczególny autorytet, poparty własną działalnością reformatorską, wychowawczą i pedagogiczną. W Domu Sierot Korczak stworzył sławne dziecięce sejmy, sądy, rady samorządowe, kodeksy, wszystko po to, by z dzieci, którymi się opiekował, wyrosli ludzie sprawiedliwi i pożyteczni. Miał niezwykle pomysły powołał do życia „**Mały Przegląd**”
**-pierwsze na świecie pismo
współtworzone dla dzieci
i przez dzieci.**

G A L E R I A P I S A R Z Y

W tworzonym przez siebie Domu wprowadził tablice porozumiewania się z dziećmi, skrzynkę do listów, szafę znalezionych rzeczy, gazetkę dziecięcą, wspólne posiedzenia z dziećmi, system dyżurów i sąd koleżeński z jego oryginalnym systemem przebaczenia.

W 1935 roku związał się z Polskim Radiem. Pod pseudonimem Stary Doktor wygłaszał liczne pogadanki dla dzieci.

Za wybitną twórczość literacką Korczak w 1937 roku został odznaczony Złotym Wawrzynem Polskiej Akademii Literatury.

G A L E R I A P I S A R Z Y

- Wybuch wojny w 1939 roku wstrząsnął Domem Sierot. W 1940 roku sierociniec został przesiedlony do getta, zaś Korczaka aresztowano za nienoszenie nakazanej Żydom przez władze okupacyjne opaski z gwiazdą Dawida. Spędził w areszcie miesiąc, po którym wyczerpany fizycznie wrócił do pracy. Cały koszmar życia w getcie odbijał się na warunkach życia dzieci, choć korczakowskim zwyczajem panował tam dawny ład i wzorowa organizacja pracy. Nadludzkim wysiłkiem, prośbami i groźbami, za pomocą odezw i wymuszania Janusz Korczak zdobywał żywność dla swych dzieci. A był już wtedy bardzo chory, cierpiał na silne osłabienie mięśnia sercowego, puchły mu nogi, miał zapalenie oczu.

- Wiek jednak nie osłabił jego aktywności, gdy chodziło o sprawy dzieci. Pragnął najdłużej oszczędzić wychowankom świadomości grożącego im niebezpieczeństwa. Od maja do sierpnia 1942 nocami pisał „Pamiętnik”, który ukazywał tragiczny obraz okupacji hitlerowskiej. W dniu 18 lipca 1942 roku została wystawiona ostatnia sztuka w Domu Sierot pt. „Poczta” Rabindranatha Tagore. Przygotowywała ona wychowanków do świadomej i godnej śmierci. 22 lipca 1942 roku, w dzień urodzin Janusza Korczaka, Niemcy zaczęli likwidację Getta Warszawskiego. Doktor do końca wierzył, że okrutny los ominie dzieci.

G A L E R I A P I S A R Z Y

A jednak do Trebłinki pojechały transporty z dziećmi z 30 domów sierot. Mimo możliwości ucieczki z getta, Janusz Korczak nie opuścił swoich Małych wychowanków, towarzysząc im w ostatniej drodze do hitlerowskiego obozu zagłady. W dniu 6 sierpnia 1942 roku hitlerowscy okupanci wyprowadzili z Domu Sierot Korczaka oraz wszystkich współpracowników i dwustu wychowanków. Wszyscy zostali wywiezieni w krytych, zatłoczonych wagonach, z okienkami zakratowanymi drutem kolczastym, do obozu zagłady w Treblince.

Myśli Janusza Korczaka

Prawda, że dobra wiele więcej na świecie - ciche, skromne nie przeczuwa potęgi swojej?

Bez pogodnego, pełnego dziecięctwa całe życie jest kalekie.

Ilekcroć odłożywszy książkę, snuć zaczniesz nić własnych myśli, tylekcroć książka cel zamierzony osiąga.

Nie ma dzieci – są ludzie; ale o innej skali pojęć, innym zasobie doświadczenia, innych popędach, innej grze uczuć. Pamiętaj, że my ich nie znamy.

Bibliografia:

- *Andres Maria „Pamięci niezapomnianego wychowawcy. Apel poświęcony Januszowi Korczakowi w 50. rocznicę śmierci”. W: Poradnik Bibliotekarza 1992 nr 5 s. 32-35*
- *Hoffer-Bystrzycka GraŜyna „Minuta ciszy po Januszu Korczaku trwa...” W: Scenariusze uroczystości szkolnych dla klas IV-VIII. Część 1. Agencja Wydawnicza „Puch”, Kielce 1992. S. 82-90*
- *Mortkowicz-Olczakowa Hanna „Janusz Korczak”. Czytelnik, Warszawa 1978*
- *Rell Maria „W hołdzie Januszowi Korczakowi”. W: Scenariusze uroczystości szkolnych dla klas IV-VIII. Część 1. Agencja Wydawnicza „Puch”, Kielce 1992. S. 90-93*
- *Szłazakowa Alicja „Janusz Korczak”. Wydawnictwa Szkole i Pedagogiczne, Warszawa 1978*
- *Muzeum Walki i Męczeństwa w Treblince*
http://www.treblinka.bho.pl/index.php?option=com_content&task=view&id=17&Itemid=18
- *oraz zasoby Internetu*